

A mihi nepos natura adeò tristi, ut si quē hilarius ridentē audiueret, vltro stomacheretur & excandesceret, in reliquis vitæ munerebus. quātivis precijs, & bonus & prudēs. Erat & alter ita risui hilaritatiq; dedit^o, vt ad obnūciatas quorumcunq; hominū calamites risu distueret: quinetiā ad patris & matris incōmoda vel ærūnas, etiā suas effusissimè cachinnaretur. Præterea qui principum vitas scribūt, hæc etiā quāvis humilia cōsestantur: vt indifferentē in victu Iuliu Cæsarē, & qui conditū oleū p viridi appositum minimè fuerit aspernatus: aut Octavia-nū Augustū minimi fuisse cibi, atq; ferē vulgaris, secūdario pane, pisciculis minutis, caseo bubulo manu pīso delectatū, atq; alios huiusmodi alijs. Quod verò ad rē quæ p̄e manibus est, pertinet, Tacitum Augustum Vopiscus tradit amariorēs cibos appetiuissime: quare minimè mirū, si Virgiliani carminis dulcedine, & Ciceronianæ orationis suauitate, ad insectationem vsq; offensus est.

ANIMI AFFLICTIO.

B **S** Edenim cadit & in sacra nōnulla ciborū amaritudo, ybi iubet Deus azymis vesci amarulentis, in quæ scilicet *wimpia* sit immixta: quippe animā affligēdā, nullamq; illi corporis dulcedinē per certos dies indulgendā. Festū enim illud nihil remissum, nihil voluptuosum, nihil luxuriosum, nihil lautū sibi depositum, sed sola animi afflictione, & amaritudine, atq; humilitate celebrat. Huiusmodi est propitiationis dies: cùm enim afflicta fuerit anima, & humiliata in cōspectu Domini, tunc ei condonat errata repropitiatius Deus.

DIALECTICA.

C **E** St genus Culicum minutū admodum in volatilem infectorū genere, quod animal in aere suspēsum, oculi visum inter volitādum fallit, nisi aciē intenderis validissimā: corpus tamen cùm infederit, acutissimo maximēq; tenui stimulo terebrat: ita quem volitantē cernere nequieras, lāesus stimulantē sentias. Puto eum esse, quem Eucherius in Culicū genere aculeis permolestū ait in diuinis literis, cyniphem appellatum: cuiusmodi atrocitatis illud est, quam Serapiacā vulgo Romæ vocant. Per hoc animal Ægyptiorum plagiis ad numeratum, dialecticam artem intelligi putat Adamantius, quæ minutis & subtilib. verborū stimulis animos terebrat, & tanta calliditate circumuenit, vt deceptus nec videat, nec intelligat unde decipiatur. Ab hoc autem pungendi munere Hieronymus quoq; doctrinæ Aristotelicæ spineta attribuit, contra Heluidium.

DE COSSIS.

AGMEN.

C Ngruentem quidem Culicum multitudinem Ægyptij significare si vellent, Cossos vermiculos si non pingebant, certe loquendo nominaabant. Hieroglyphicē enim modō loquimur, modō scribimus. Idq; ea de causa, q; ex huiusmodi vermiculis Culices generantur. Sed ex Culicum multitudine infestum aliquod agmē intelligebant. Vti enim Culices quaquā feruntur sunt incolis omnibus molestissimi, vita exercitus quantumlibet amicus quaquā iter fecerit, & molestus & damnosus est. Quod si vlo unquam tempore experimēto compertum fuit, infelicissima hac ætate nostra per tot continuos annos magna cum totius Italiae clade perspeximus. Longè enim grauibra damage nunc ab armatis amicis inferuntur, quām olim ab hostibus, qui vi rerum potiti essent: cuius mali causa est militum improbitas, summam discipline militaris gloriam in sola rapacitate reponentium.

anuē

H iii